

היהודים בארצות אלה - ועל אפשריות א"י. נאומו של נשיא ארצות הברית סלל במידה רבה הדרך לפני הכינוס. בין שלוש הנקודות העיקריות המפורשות בין דיסקורסיה ודיקטורה הוא מנה שמירת-אמונים אינטרנציונלית. מה שאנו רוצים לדרוש טאנגליה היא "שמירת-אמונים" - קיום ההתחייבויות בין-לאומיות ואי-הכנעה לשירור הססתייע בדיקטורים. חשוב גם שאנגליה ואמריקא ישמעו דווקא מפי באי-כוח א"י, ברמניה ופולין שרק צא בא"י יש אפשרות קליטה מהירה להמוני עליזים.

אחרי השוכתי נתקבלה מה אחד הצעה ליוסקי שהאכטקוטיבה של מאשרת את דבר הכינוס ומטילה על הנשיאות לדון על הפרטים יחד אתי "שלחן עגול" עם כל שאר החסיבות הציוניות צא באמריקא.

נ.י., 12.1.39

הכסטר נאגש אחמול עם אדלר. זה עומד בכל חוקף על דעתו שחחכן רק ועידת מועצה הסוכנות היהודית - שלום האגוזה. הוא מחנגר להזמנת בני ברית ובס לשיתוף ועו הסועלים היהודי.

קבענו לשבת פגישה עם הכסטר, וולדמן והימן - לשבת אה"צ.

מחר בבוקר תחכנס מסיבה של כל הארגונים הציונים - , פוע"צ, הדסה, מזרחי, מפלגת המדינה היהודית לדון על פרסי ארגון הכינוס.

חוששני לקשים מצד הלא-ציונים.

נ.י., 12.1.39

פוליה יקרה -

"ריווח" אחד יש לי כבר מנסיעתי לאמריקה - שן עקורה. כשבאתי הנה התחלתי להרגיש כאבים בשקדי הצואר, אך לא שמתי לב. הכאבים גדלו, אך מחדתי לפנות לרופא שלא מחזקב פעולתי. אך הנחתי הטיפשות שהכאב יעבור לא נתקיימה, והרגשתי שהכאב נובע משן היחידה שנשארה לי בלטה התחתונה, ולפני ימים אחדים כבר לא יכולתי לאכול ולדבר ולהניע את הפה. יעצו אותי ללכת לדר ריזוף - אחד מחברינו שבנה את גן הדר ונען, הוא רופא שנים מומחה.

שלוש שבועות הייתי אצלו. הוא פיר צילם את כל שני, ומצא שאני מוכרח מיד לעקור השן. הוא מצא שאי-אפשר לעשות א זריקה, כי יש מוגלא מסביב לשן, והוא ישן אוהיון אך הרגשתי שהוא עוקר. הוא החזיק אותי במסדרו שעוז אחדות עד שהוקל לי (היה שטף דם חזק), וכבר למחרת הרגשתי הקלה רבה, והיום הכאבים כשקי הצואר כמעט עברו.

לדעת רוזוב אצטרך גם לחקן מחדש את השניים העליונות ולעשות לי גשר חרש - שאפשר יהיה להסיר אותו בכל יום, כי הוא מצא שהלחץ על השנים חזק יותר מדי.

בינתיים אני נמנע בקשיים עם הלא-ציונים בדבר הכינוס שאנו רוצים לקרוא לאמריקא. היו לי גם קשיים עם הציונים - אבל על אלה נחבכרנו. אחמול אישרה ההנהלה של ציוני אמריקא שה אחד את חכמיתי, ומחר תהיה לנו הישיבה האחרונה בענין זה.

בשבת (מחרתיים) תהיה לי ישיבה עם הלא-ציונים, ואז אדע סוף סוף אם הם משהפכים אתנו או לא.

היתה לי גם ישיבה עם נשי-הדסה. יש להן טענות נבדנו, והישיבה הזאת בררה כמה דברים.

נוכחתי עוד המעט עד כמה התנועה הציונית באמריקא סובלת מזה שבאים הנה רק לשם אוסף כספים, ולא לשם חיזוק התנועה הציונית. דרושה כאן יותר מכל ארץ אחרת עזרה

והורכה מהחוף. היה גחוף שאיש מרכזי יושב כאן שנים אחדות לשם התנועה בלבד.

מחר יש לי פגישה עם כל המפלגות הציוניות, אחרי כן⁸⁷/באי-כוח הפועלים, בשבת עם חילא ציונים.

נדמה לי שבסוף השבוע הבא אוכל לעזוב את אמריקא.

אולי תהיה לי הזדמנות ישרה לשלוח לך מפה את הדברים שבקשת. שלום רב ונשיקות.

דוד.

המפרים שקניתי מה :

1) Zieff - Rape of Pal.	\$ 3.50
2) Gury - Greece	3.90
3) Freud	3.90
4) Pavlow: Conditioned Repl.	2.70
5) Russell: Princ. of Mat.	1.20
6) Keffka: Gestalt Psychology	5.40
7) Ellis " "	4.50
8) Watson: Behaviorism	2.70
9) Loosiel	2.70
10) Montre	3.10
11) Confusions	0.50
12) Shopenhaver	0.50
13) Oriental Literature	1.00
14) C. Loyel	2.00
15) E.E. boe	0.90
16) Ibsen	0.90
17) Shopenhaver	0.90

18) Aden - Psychology

4.90

19) Vachinger - as it

6.80

20) Murphy - Introduction

4.40

12.1.1971

א"צ - שיחה ארוכה עם רוברט סולד במלוננו. עמדנו מקפדת דעה החוב שהיה נקרא גם
חוב ברנדייס. עכשיו אין חוב זה גדול ביותר.

הוא טבור זאלה הן הנקודות שאין ציוני יכול לדון מהן :

א) הכרת הקשר ההיסטורי.

ב) מסירת ההנהגה בלפור והמנדט.

ג) הטלת חוק וסדר.

ד) הרחבת עליה והתייבות יהודים.

ה) פירוק נשק מהערבים.

ו) שלא יהיה בארץ אף טקיד אחד אנגלי, יהודי או ערבי, שלא ישבע שיסור על המנדט.

ז' סלוק מעמד מלכי ערב בא"י.

על בסיס שבע נקודות אלה אפשר לדון על קואופרציה עם הערבים.

ידועות לו שלוש הצעות:

א) קנסוניזציה, ב' סידור זמני של 40:60 ג) קונפדרציה.

קנסוניזציה פירושה חלוקה הארץ ומיעוט יהודי לגבי הארץ כולה - ויש לדחות על
40:60 יש לדון בוגאי שיכלל גם עבר הירדן, שהחוקה הזמנית תהיה רק לעד שנים,
שכל הצדדים יראו בהסכם זמני זה אמצעי לקיום ההצהרה והמנדט (מילתא דוטריהא!), שלא
יחשק מעמד של מיעוט ניצחי, שבהקופה ההסכם ישלש שלום וסדר מוחלט, שנשק הערבים
יפורק. אם הסכם זה יתקבל ביסוד - יש לעמוד לעמוד ~~שקבע~~ שקבע סכסיוסם כללי של
400.000 לכספר שנים, ~~כי לא אחוז~~ או סכסיוסם שנתי.

הסכנה ~~אבסורדית~~ בקונפדרציה היא המגמה להגביר את השלטון המרכזי, וז"א מיעוט
יהודי במדינה ערבית. אך אין ההצעה מעשית, כי אין הערבים עצמם ערוין מוכנים לכך,

יבואר כאן כן לדון על הרעיון. יש אולי לברר אפשרות של קואופרציה כלכלית עם
הערבים השכנות.

מה יי סיכויי הצלחתנו
הולחנו היא, קשה לסמוך על הבטחות אנגליות. ראיה - ציחוסלובקיה. האנגלים טפחים
מכ הכה. עזרת 14 המיליון הערבים במקרה של מלחמה היא חיונית. הערבים שוכנים על
העמק מואב ודרך להודו, ואם אנגליה תוכרח לבחור - תתחשש ליהודים. הנהיגי הציונים
הכריזו שהנדרש מהם כרינה יהודית עצמאית מוקפת שגאה לא תתקיים ביו עזרי צבאית
של אנ יח - וסיכך עלינו להעלים עם כל החלטה אנגלית.

על מה א הוא נוסד לר ען ?

יש לנו יסוד לעמידה חקירה, מפני

א) אם כי אנגליה זקוקה להסיכה הערבים - חרי אין עדיין הערבים בגללם מעונינים
ביופן חיוני בארץ, אנגליה אינה מעונינת להפוך את היהודים לאויבים. היא הוברר
עדיין שאנגליה תבחר בנכסיה ולא ביהודים.

ב) הניסיון לבחור ביהודים ולא במופתי הם אלו. אין היא יכולה לסמוך על הערבים,
כי אם איטליה וגרמניה יבטיחו יותר, ילכו הערבים עם שונאי אנגליה. הערבים שונאים
א ר לשני הניגודים בין אכן מעור ועבראלה). הכוח הצבאי הערבי אינו גדול. לעומת
זאת הוכיחו היהודים שהם חומר צבאי טוב ושיש להם מעין כספי חזק. האינטרס היהודי
קצור הוגה יה. האינטרס הערבי - לאו דווקא. לבסוף - יש לאנגליה החתימה
מסוימת כלפי היהודים.

לסוף של אחי "בינינו לבין עצמנו" - אם יש איזה סיכוי או איזו אפשרות להסכם
יהודי ערבי, אסיה לו שלעצרי הרב הגעה בשנים האחרונות לידי מסקנה שאין אפשרות
שם הסכם כזה במצב הנוכחי. האלה חוכרע רק בכוח. עלינו עד עכשיו לארץ רק בכוח -
הכוח הזה היה בריטי.

ואם לא נסמך להבא בעליה מסמית בלבד ("Töten / mündig sein") - אין
כל אגרוף וסיכוי לאספסוף עם ערבי א"י. אני מסקט בהנחתי האופטימית שאין הערבים
סוּחָץ לא"י בעינינו בארץ. שלוש שנות המהומות האירו עקבות עמוקים. נגש הערבים,
אנו קוראים לרבר מהומות - בעיני הערבים זוהי מלחמה אג הירואית של. חרור,
ולמחברי עיראק קוראים יום יום סילורים (מוגזמים) על המלחמות בארץ - אין ימים
למאור אדישים.

הי יום. הי לבבי אנגליה יותר נכונה בחלקה השלילי מאשר בחלקה החיובי. אני
מביט אחר על ידנו קשור עם אנגליה - אך יחכן מאוד שכתוב הקיים נוכח דרכו את
הערבים. הנהגה - רק מלחמה חריפה נגדה, לא כדרך הערבים אלא בדרך הירואית
הערבים. על המלחמה - נסמך עליה.

הי יום. הי לבבי אנגליה יותר נכונה בחלקה השלילי מאשר בחלקה החיובי. אני
מביט אחר על ידנו קשור עם אנגליה - אך יחכן מאוד שכתוב הקיים נוכח דרכו את
הערבים. הנהגה - רק מלחמה חריפה נגדה, לא כדרך הערבים אלא בדרך הירואית
הערבים. על המלחמה - נסמך עליה.

הי יום. הי לבבי אנגליה יותר נכונה בחלקה השלילי מאשר בחלקה החיובי. אני
מביט אחר על ידנו קשור עם אנגליה - אך יחכן מאוד שכתוב הקיים נוכח דרכו את
הערבים. הנהגה - רק מלחמה חריפה נגדה, לא כדרך הערבים אלא בדרך הירואית
הערבים. על המלחמה - נסמך עליה.

הי יום. הי לבבי אנגליה יותר נכונה בחלקה השלילי מאשר בחלקה החיובי. אני
מביט אחר על ידנו קשור עם אנגליה - אך יחכן מאוד שכתוב הקיים נוכח דרכו את
הערבים. הנהגה - רק מלחמה חריפה נגדה, לא כדרך הערבים אלא בדרך הירואית
הערבים. על המלחמה - נסמך עליה.

הי יום. הי לבבי אנגליה יותר נכונה בחלקה השלילי מאשר בחלקה החיובי. אני
מביט אחר על ידנו קשור עם אנגליה - אך יחכן מאוד שכתוב הקיים נוכח דרכו את
הערבים. הנהגה - רק מלחמה חריפה נגדה, לא כדרך הערבים אלא בדרך הירואית
הערבים. על המלחמה - נסמך עליה.

אמרי לי שסבנו עלול להשנות לטובת אם הקונגרס האמריקני יחמך ברזולוט, וישנה. אמילו ענוי כל שהוא, את חוקי הנייטרליות. כי מיד יעלה אז משקלה של אמריקא בדעת הקהל האנגלית ופחד אנגליה מכלחמה יחלש בהרבה. לדעמו יט סיכויים לכך, כי גם רפובליקנים רבים תומכים במדיניות החיצונית של רוזוולט, אך כי גלחמים בשצף קצף נגד מדיניותו הפנימית.

דבר זה אמר לי אטש גם העופש פישר משיקגו. נוקס, המועמד הרפובליקני למשנה הנשיא בבחירות האחרון, יצא מיד אחרי גאופו הקונגרסאי של רוזוולט במאמר חס לחסיכת המדיניות החיצונית של הנשיא.

אמרי לר.ס. שיהכך רק מתרון אחד פוסכט - וזהו חלוקה. אם מתרון זה הוא אפשרי בכסיבות הנוכחיות אני מסופק. גם הערבים וגם האנגלים יהיו להם עכשיו ניסויים רציניים נגד. אולם אם לא תקרה מלחמה במשך השנה - אין זה מן הנמנע שישובו למתרון זה.

- - - - -

רוסקין חזר משיקגו. הפגשתי אותו עם בולדטן, וגולדטן יעצהו לפנות למכס אפשטיין - מגדולי העשירים באמריקא (ראש חברת טרנספורט הנפט באמריקא). אנטי ציוני מובהק,

רוסקין נפגש אחר בעזרת אדי קנטור. אפשטיין הודיע שהוא מתנגד לציונות. הציונות הולידה את הנאציות. רוסקין אמר שהוא לדבר אחר על א"י - ופיתח את רעיונו על הפליטים ועל האפשרות להביא מאה אלף איש לא"י - כויצד. אפשטיין הודיע שהוא סוכן לסייע לכך - אלא שאין לעשות עכשיו מגביות אחרות, כשיש מגביות יהודיות מאוחדת, ושיקגו צריכה לתרום שני מיליונים. הוא רוצה שהנהלת המגביות המאוחדת תפריש אמצעים למטרה זו, ונתן לו סכת ליונה ווייס בנ"י. - מסנהלי הגוינט. ורוסקין נפגש מחר בבוקר עם ווייס.

הבעתי ספק אם אנשים אלה יפרישו כספים למטרה זו - אבל כדאי לנסות. רוסקין מבור שאם גם לא יתנו - אפשר יהיה להשיג כספים בשיקגו כשרק חגמר המגביות המאוחדת (בעוד

4-6 שבועות). הוא נאגש גם עם אחד מעשירי סנט-לואיס והלה הזמין לבוא לשם לדבר על הענין עם סטור יידיים.

נ.י., 13.1.39

הבוקר נחננו במשרד ההס' הציונית צירי א' כל המפלגות הציוניות מזרחי, פוע"צ, הדסה, ... - לדון על הכינוס אחרי וויכוח קצר אושרה עמדת ההנהלה. החלט לבוא סיד, באופן לא פורמלי, בדברים עם בני כרית וועד הטועלים היהודים, בדבר השתתפותם בכינוס. לפי הצעתי נבחרה ועדה משותפת קבועה מבאי כוח כל המפלגות הציוניות, לספל בכל הענינים המשותפים של ההנועה הציונית באמריקא.

- התייעצתי עם ליפסקי, ד"ר גולדמן וחיים גרינברג בדבר הועידה בווינגטון, הסברתי להם נימוקי לשמור על האומי הפרטי של בקורי באמריקא הפעם, ועד עכשיו עלה בידי להנצל מידי העהונים. עכשיו נדרשתי להשתתף בוועידת המגבית.

דעתם הייתה שעלי להשתתף.

- רוסקין נפגש הבוקר עם יונה ווייס ראש הגויינס. ווייס מכיר בחשיבות הפעולה ומסכים להקציב כספים למשרה זו - אם הציונים רק מסכימים לנרוב המעשה. רוסקין אמר לו ששייב הסכמה הציונים למעשה. ווייס נהן לו את התקציב הגרמני - 30 מיליון מרק (ד) שסזה מוציא'ם רק 900.000 מרק לעליה לארץ. ווייס מסכים שזהו אחוז נמוך, ויש להרבות באמצעים בשביל העליה לארץ. ביום השני, לאחר ועידת ווינגטון, ידונו על הפרטים.

- בצהריים מסיבה עם מנהיגי היוניונים היהודים. היו כעשרים איש, כל אלה שהוזמנו. שנים שלושה פנים חדשות - השאר כל אלה שהיו אחי בטעודת הבוקר לפני שנה וחצי ביום עזבי את אמריקא.